

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÐ

Från Riksdagsförvaltningen  
2021-01-07  
Besvaras senast  
2021-01-13 kl. 12.00

Till statsminister Stefan Löfven (S)

**2020/21:1191 Acceptansen av ministrarnas agerande**

Efter valet 2006 invaldes Maria Borelius (M) som riksdagsledamot och kom sedan snabbt att bli handelsminister i Fredrik Reinfeldts regering den 6–14 oktober 2006. Hennes tid som minister tog slut redan efter åtta dagar, då hon erkänt att hon hade använt sig av svart arbetskraft i hemmet och att hon inte hade betalat tv-licens. Ett liknande öde mötte kulturministern i samma regering, Cecilia Stegö Chiló (M), som också kritiserades för såväl svart städhjälp som obetald tv-licens och därför bara satt kvar i regeringen i tio dagar.

Regeringen Reinfeldt fick med andra ord en tung start då två ministrar ansågs ha brustit till den grad att de inte ansågs kunna vara regeringsföreträdare längre. Som förtroendevald är det inte helt oväntat viktigt att leva som man lär, och inte minst när man företräder en specifik linje är det orimligt att agera på ett sätt som går tvärtemot denna linje. Att vara förtroendevald handlar kort och gott om just förtroende.

Detta föranleder ett antal frågor. Regeringen Löfven har utmärkt sig för en skrämmande hög toleransnivå för sina ministrar som ertappats med både det ena och det andra. Transportstyrelseskandalen må vara ett exempel på där ministrar fått avgå för att ha agerat klandervärt, men de fick nya tunga politiska poster och återfick i ett fall en ministerpost – och inte vilken som helst; Anders Ygeman (S) blev trots sin roll i it-skandalen digitaliseringsminister.

De senaste dagarna har nya uppgifter duggat tätt. Justitie- och migrationsminister Morgan Johansson (S) ertappades med shopping under mellandagsrean, trots regeringens minst sagt skarpa uppmaning om att ingen, mot bakgrund av pandemin, skulle befinna sig i köpcentrum eller handla om det inte handlade om nödvändiga inköp såsom mat och mediciner. Bara dagar senare visade det sig att statsministern själv befunnit sig i Gallerian för icke nödvändiga besök vid ett antal tillfällen under december, trots sina egna skarpa uppmaningar. Detta bara dagar efter att ha haft ett allvarligt samtal med sin minister om det olämpliga med dennes besök. Vittnen har dessutom, enligt tidningen Barometern, även sett socialministern, alltså den minister som ansvarar för just hälso- och sjukvård, ute under mellandagsrean i Kalmar.

Det är alldeles uppenbart att regeringen själv inte ens tror på eller bryr sig om sina egna uppmaningar om hur man ska uppträda under pandemin. Det kan samtidigt inte bli mer talande för hur kass den påstådda svenska strategin är: En

bild säger mer än tusen ord när varken socialministern, med ansvar för just dessa frågor, eller självaste statsministern tar sitt ansvar under pandemin.

Vidare väcker detta en fråga som är värd att reflektera över, långt mycket allvarligare än följderna av det politiker- och myndighetsförakt som regeringen Löfven bidrar till. Statsminister Stefan Löfven och minst två av hans ministrar har brutit mot rekommendationer som finns till för att förhindra smittspridning och således undvika onödiga dödsfall. De har alla äventyrat detta genom att bidra till ökad folksamling och äventyra folkhälsan. I regeringen Reinfeldt fick ministrar avgå för att de inte betalat några avgifter, något som inte kan anses vara i närheten så grovt som vad Stefan Löfven med tillhörande ministrar gjort.

Mot bakgrund av detta önskas statsminister Stefan Löfven svara på följande fråga:

Har statsministern fortsatt förtroende för de ministrar som inte har följt regeringens skarpa uppmaningar och om så inte är fallet, kommer statsministern att vidta några åtgärder?

.....

Markus Wiechel (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Anna Aspegren